

Stanowisko
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 19 grudnia 2017 r.

w sprawie projektu zmiany zapisu art. 16 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r.
o Inspekcji Weterynaryjnej

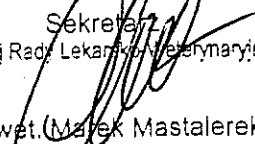
Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna stanowczo odrzuca zapis przedstawiony w art. 4, pkt. 3), lit. b) projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ułatwienia zwalczania chorób zakaźnych zwierząt.

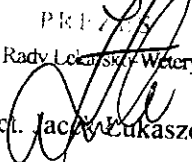
Rzeczony zapis dotyczy możliwości wyznaczenia do prac urzędowych, za które przysługuje wynagrodzenie, lekarzy weterynarii będących pracownikami Inspekcji Weterynaryjnej. Bezpośrednim powodem takiego rozwiązania, jak można wyczytać z uzasadnienia do projektu ustawy, jest próba odwrócenia negatywnego trendu odchodzenia wykwalifikowanych pracowników z Inspekcji Weterynaryjnej (IW), poprzez danie im możliwości *dorobienia poza godzinami pracy*. Jednakże, nie wszyscy pracownicy mogą wykonywać zadania IW jako dodatkową pracę, ze względu na sytuację rodzinną, czy zdrowotną. Toteż proponowane rozwiązanie na pewno nie spowoduje zwiększenia zainteresowania pracą w IW. Dodatkowo, należy zwrócić uwagę, że lekarze weterynarii specjaliści, jak przedstawia informacja sygnałna Departamentu Rynku Pracy Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, uznająca tę grupę zawodową za maksymalnie deficytową, mogą uzyskać wielokrotnie wyższe dochody podejmując inne prace po godzinach, niż te proponowane przez powiatowego lekarza weterynarii.

Lekarze weterynarii są poszukiwanymi specjalistami, a nabory do pracy prowadzone przez IW odnoszą skutek w 30% postępowań. Ze względu na zapaść kadrową i odchodzenie od pracy, problemem staje się przyciągnięcie nowych lekarzy weterynarii do pracy w IW. Przymus działań naprawczych poprzez wzmocnienie kadrowe i finansowe wynika również z informacji o kontroli programu bioasekuracji ASF prowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli. We wspomnianym raporcie jednoznacznie wskazano na konieczność zmniejszenia ryzyka dotyczącego produkcji świń, możliwości eksportowych i napięć społecznych. Jako jedną z dróg wskazano niezbędność finansowego wzmocnienia IW. Powszechny brak chętnych do pracy wiąże się z koniecznością pełnego zaangażowania, poświęcenia wolnego czasu, działania w trudnych warunkach i poza godzinami funkcjonowania inspektoratów (bez dodatków za uciążliwość pracy i nadgodzin), konieczności częstych wyjazdów szkoleniowych, zrobienia specjalizacji, uczestnictwa w pracach sztabów kryzysowych, współpracy i spotkań z innymi inspekcjami i samorządami lokalnymi – trudno to pogodzić z możliwością *dorobienia po godzinach*.

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna jest przekonana, że inspektoraty weterynarii wchodzą w ostatnią fazę kryzysu kadrowo-finansowego. Brak reakcji, poprzez podniesienie

zarobków i wzmocnienie kadrowe, będzie w prostej linii prowadzić do zapaści w szeroko pojętym nadzorze na żywnością, jej produkcji i eksporcie, o olbrzymich, katastrofalnych skutkach dla gospodarki Państwa.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Marek Mastalerek

Przewodniczący
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
lek. wet. Jacek Łukaszewicz